

Найбільш ефективною формою організації обліку та контролю витрат слід вважати таку, яка вдало поєднує централізацію обліку й контролю з їх децентралізацією, в якій відокремлювались би від центральної бухгалтерії функції ведення первинного і аналітичного обліку, здійснення попереднього контролю й обробки облікових даних, а також проведення оперативного аналізу діяльності окремих служб і структурних виробничих підрозділів підприємства за відхиленнями від норм та кошторисів.

Отже існує необхідність у вдосконаленні управління в умовах ринкової економіки з її невизначеністю, нестабільністю цін, збуту, можливістю банкрутства, необхідністю розвитку підприємства. Управління в цих умовах може бути ефективним лише за поєднання всіх управлінських функцій, їх націленості на рішення поставлених завдань на стадії вивчення ринку, складання перспективних, поточних і оперативних планів, організації їх виконання, у процесі обліку, контролю та аналізу досягнутих результатів.

Література

1. Домбровська Н.Л. Організаційні аспекти управлінського обліку та контролю витрат на підприємствах з переробки сільськогосподарської продукції / Н.Р. Домбровська // Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2013. – № 3(41). – С. 303-309.
2. Нападовська Л.В. Управлінський облік: значення та застосування у практичній діяльності вітчизняних підприємств в умовах ринкових відносин / Л.В.Нападовська / Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – № 8-9. – С. 78-93.
3. Лень В.С. Управлінський облік : [Навч. посіб.] / В.С.Лень. – К. : Знання-Прес, 2003. – 287 с.
4. Стражев В. Види господарського обліку і аналізу, їх класифікація. / В. Стражев // Бухгалтерський облік і аудит. – 2000. – № 7. – С.48.

УДК 657

Слєсар Т.М.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та оподаткування,

Мятенко А. В.,

магістрант економічного факультету,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ОПЛАТИ ПРАЦІ

Розрахунки з оплати праці завжди були одним із найважливіших об'єктів бухгалтерського обліку, що пояснюється соціальною значущістю заробітної плати, складністю законодавчого механізму регулювання оплати праці в

Україні, комплексною перебудовою організації заробітної плати в сучасних умовах господарювання. Реалізація завдань реформування бухгалтерського обліку та сучасні ринкові зміни діючої системи організації оплати праці вимагають докорінної трансформації методології обліку розрахунків з оплати праці на підприємствах.

На сьогоднішній день на багатьох підприємствах розрахунки за виплатами працівникам ведуться без застосування новітнього електронного програмного забезпечення. Автоматизація обробки інформації на підприємствах надасть можливість підняти рівень організації праці в сфері управління, значно зменшити витрати часу на обчислення і розрахунки, а також створить умови для підвищення продуктивності праці. Досить вагомими причинами, що гальмують розвиток комп'ютеризації підприємств, є нестача коштів та витрати на навчання кадрів. На сучасному етапі більшість підприємств не готові до комплексної комп'ютеризації бухгалтерського обліку.

Проблеми обліку оплати праці багатогранні, їх вивченням займалися дуже багато науковців. Серед них можна виділити таких, як Бутинець Ф.Ф., Гура Н.О., Лень В.С., Ткаченко Н.М., Хом'як Р.Л. та інші. Якісний облік розрахунків за виплатами працівникам допомагає підвищенню ефективності господарювання. Тому це питання є досить актуальним та потребує подальшого вивчення.

Удосконалення оплати праці та її обліку передбачає необхідність точнішого обліку кількісних та якісних витрат праці та покращення використання фонду заробітної плати з метою стимулювання росту продуктивності праці та підвищення ефективності виробництва в цілому. Посилення зв'язку оплати праці з кінцевими результатами повинно стати основним напрямком перебудови у сфері розрахунків за виплатами працівникам [1, с.124].

Ділянка обліку розрахунків за виплатами працівникам є досить трудомісткою, адже помилка у нарахуванні заробітної плати автоматично призводить до цілого ряду помилок і порушень. Саме якісний облік оплати праці на підприємстві в сучасних умовах господарювання сприяє вдосконаленню інформаційного забезпечення господарства щодо реального стану фонду оплати праці.

Комп'ютеризація обліку на підприємстві надасть можливість підвищити оперативність і якість аналізу витрат, визначити розрахункові операції, мінімізувати ймовірність помилок через відмову від ручного способу обчислення. Значною перевагою даного методу є точність нарахувань зарплати персоналу підприємства та переказів обов'язкових платежів відповідним організаціям [2, с. 340].

Одним із напрямів удосконалення системи ведення обліку є спрощення документообігу на підприємстві:

1) зменшити кількість документації шляхом впровадженню накопичувальних документів;

2) розробити аналітичну відомість за виплатами персоналу;

3) змодельовати відомість складу персоналу підприємства, де основними показниками є: середньоспискова чисельність; прийнято в штат ; вибуло, з них: кількість за власним бажанням, за прогули, інші дисциплінарні порушення, по досягненню пенсійного віку; структура персоналу; коефіцієнт плинності кадрів; коефіцієнт обороту за прийомом;

4) скласти відомість стану кредиторської заборгованості з оплати праці працівників за певні періоди часу [3, с. 138].

Застосування на підприємствах програм для ведення обліку значно полегшить роботу працівникам і, найголовніше, максимально унеможливить помилки у розрахунках з працівниками. Однією з програм, яка слугує незамінним помічником у веденні обліку з оплати праці є «1С: Зарплата та управління персоналом для України».

Програма «1С: Зарплата та управління персоналом для України» – це потужний інструмент для реалізації кадрової політики підприємства, а також автоматизації різних служб підприємства, від служби управління персоналом і лінійних керівників до працівників бухгалтерії, по наступних напрямках: планування потреб в персоналі; забезпечення бізнесу кадрами; управління компетенціями та атестація працівників; управління навчанням персоналу; управління фінансовою мотивацією персоналу; ефективне планування зайнятості персоналу; облік кадрів і аналіз кадрового складу; трудові відносини, зокрема, кадрове діловодство; розрахунок заробітної плати персоналу; управління грошовими розрахунками з персоналом, зокрема, депонування; розрахунок регламентованих законодавством податків і внесків з фонду оплати праці; відображення нарахованої зарплати і податків у витратах підприємства [4, ст. 92].

Отже, автоматизація обліку розрахунків за виплатами працівникам дозволить вирішити проблему не тільки удосконалення форми бухгалтерського обліку на підприємствах, а й своєчасності погашення боргів, пов'язаних з виплатою заробітної плати.

Література

1. Герасимчук Л. С. Шляхи вдосконалення обліку оплати праці / Л. С. Герасимчук, О. В. Кантаєва // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ. Серія: Економічні науки. – 2012. – № 12. – С. 186–194.

2. Завгородній В. П. Бухгалтерський облік в Україні / В. П. Завгородній. – К. : А.С.К., 2011. – 848 с.

3. Покатаєва О. В. Шляхи вдосконалення системи оплати праці на підприємстві / О. В. Покатаєва, Г. О. Кошулинська // Держава та регіони. Наук.-виробничий журнал. Серія : Економіка та підприємництво. – 2011. – № 3. – С. 139–141.

4. Потриваєва Н. В. Стан та перспектива обліку розрахунків з оплати праці: теоретичний аспект / Н. В. Потриваєва, І. В. Савченко // Економічний форум. – 2014. – № 1. – С. 93–98.

УДК 657.421

Судин Ю. А.,

к.е.н., викладач кафедри обліку у виробничій сфері,
Тернопільський національний економічний університет

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОБЛІКУ ГУДВІЛУ ЗА НАЦІОНАЛЬНИМИ ТА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

Тенденції глобалізації диктують необхідність у конвергенції вітчизняної практики обліку та міжнародних стандартів фінансової звітності. Спільні та відмінні риси у побудові методики обліку є предметом дискусій низки науковців. Малодослідженим є питання обліку гудвілу у вітчизняному та зарубіжному науковому просторі. Виділення спільних та відмінних рис у зазначеному питанні сприятиме уніфікації вітчизняного обліку гудвілу відповідно до міжнародних вимог.

Основні вітчизняні положення обліку гудвілу є максимально наближені до міжнародних вимог. Тобто встановлена Мінфіном України у П(С)БО 19 методика не суперечить міжнародним стандартам. Розглянемо головні спільні ознаки обліку гудвілу за міжнародними та національними стандартами:

- ⇒ в обліку відображається лише зовнішній гудвіл;
- ⇒ амортизація на гудвіл не нараховується;
- ⇒ гудвіл тестується на знецінення на кожну дату річного балансу;
- ⇒ зменшення вартості гудвілу залежить від зменшення корисності групи активів, до яких він відноситься;
- ⇒ гудвіл, що не відповідає ознакам активу, списується з балансу.

Тобто, з методологічної точки зору, вітчизняна практика обліку відповідає міжнародним принципам. Проте є і відмінності, які мають місце у вітчизняній